

FÁKLYÁS FELVONULÁS

2025. MÁJUS 30.
– JÚNIUS 1.

BUDAPEST

KÁLVIN TÉR
RÁDAY UTCA
BAKÁTS TÉR

XX. REFORMÁTUS ZENEI FESZTIVÁL

1. Ve-zess, Jé-zu-sunk, Vé-led in-du-lunk.

Küz-de-lem-re hív az é - let,

Hadd kö-ves-sünk ben-ne té - ged;

Fog-jad a ke-zünk, Míg meg-ér-ke-zünk.

2. Adj erős szívet, / Hogy legyünk hívek.
És ha terhet kell viselnünk,
Panaszt mégsem ejt a nyelvünk;
Rögös bár utunk, / Hozzád így jutunk.
4. Kísérd lépteink / Éltünk végéig,
És ha roskadozva járunk,
Benned támaszt hadd találunk,
Míg elfogy az út, / S mennyben nyitsz kaput.

1. Úr - nak szol - gá - i mind - nyá - jan,

Áld - já - tok az U - rat ví - gan,

Kik az ő há - zá - ban éj - jel

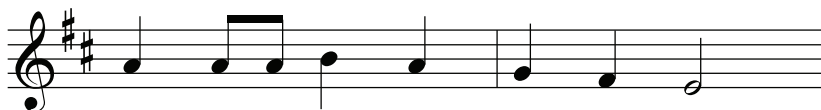

Vi - gyáz - ván, vagy - tok hű - ség - gel.

2. Felemelvén kezeteket,
Dicsérjétek Istenteket,
Szívből néki hálát adván,
Őt áldjátok minduntalan!
3. Megáldjon téged az Isten
A Sionról kegyelmesen,
Ki teremtette az eget,
A földet és mindeneket!

1. Úr lesz a Jé - zus min - de - nütt,

Míg csak a nap - nak fé - nye süt,

Úr lesz a mesz - sze ten - ge - rig,

Hol a hold nem fogy s nem te - lik.

2. Óneki mondjunk hő imát,
Díszítsük azzal homlokát,
Jó illat legyen szent neve,
Minden napon dicsérete.
3. Országok, népek és nyelvek,
Ő dicsőségét zengjétek,
Gyermekek hangja hirdesse:
Áldott a Jézus szent neve!
4. Ő királysága bő áldás,
Nála a felszabadulás,
Fáradtak ott megnyugszanak,
Ínségesek megáldatnak.
5. Minden teremtés dicsérje,
A Király Krisztust tisztelje;
Angyali ének zengjen fenn,
S mind e föld mondja rá: Ámen.

1. Test-vé-rek, menjünk bát - ran, ha-mar le-száll az éj,

E föl-di pusz-ta - ság - ban meg-áll-ni nagy ve-szély.

Hát me-rít-sünk e - rőt A menny fe-lé si - et - ni,

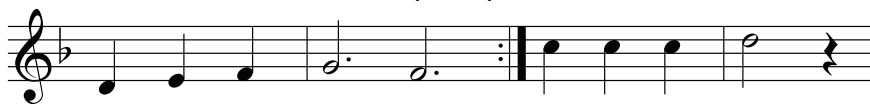

Nem áll-va meg pi-hen - ni A bol-dog cél e - lőtt.

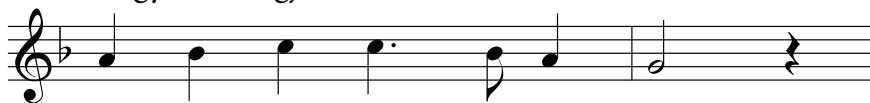
2. A keskeny útra térünk, ne retentsen meg az;
Ki elhívott, vezérünk, tudjuk, hogy hű s igaz.
Mint egykor Ő tevé, Most véle s benne bízva,
Arcát ki-ki fordítsa A szent város felé.
5. Az út el van hagyatva, borítja sok tövis;
Nehéz emelni rajta még a keresztet is.
De egy út van csupán, Így hát előre bátran,
Keresztül minden gáton, Hú Mesterünk után.
9. Elmúlik nemsokára a földi vándorút,
És az örök hazába, ki hű volt, mind bejut.
Ott vár angyalsereg, Ott várnak mind a szentek,
S az Atyánál pihentek, Megfáradt gyermekek.

1. Áld - jad, én lel - kem, a di - cső - ség
 Ő - né - ki meny - nye - i ka - rok - kal

e - rős ki - rá - lyát! Zú - gó ha - rang,
 e - gyütt zengj há - lát!

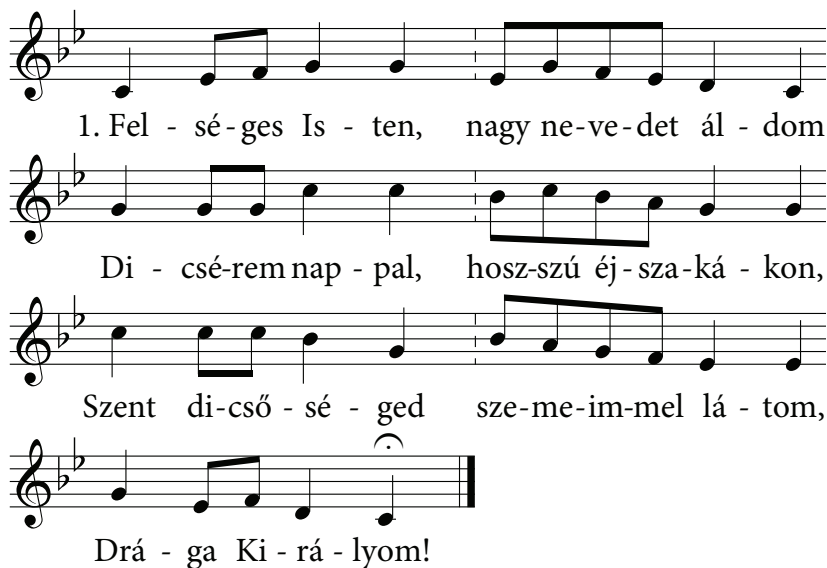

É - nek és or - go - na - hang,

Mind az ő szent ne - vét áld - ják!

2. Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett!
Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett.
Nagy irgalmát / Naponként tölti ki rád:
Áldását mindenben érzed.
3. Áldjad Őt, mert csodaképpen megalkotott téged,
Elkísér utadon, tőle van testi épséged.
Sok baj között / Erőd volt és örömed:
Szárnyával takarva védett.
4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat,
Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad.
Lásd: mit tehet / Jóságos Lelke veled,
És hited tőle mit várhat.
5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem!
Őt áldjad, lelkem, és Róla tégy hitvallást, nyelvem!
El ne feledd: Napfényed Ő teneked!
Őt áldjad örökké! Ámen.

1. Fel - sé - ges Is - ten, nagy ne - ve - det ál - dom
Di - csé - rem nap - pal, hosz - szú éj - sza - ká - kon,
Szent di - cső - sé - ged sze - me - im - mel lá - tom,
Drá - ga Ki - rá - lyom!

2. Távoli ködben, nehéz bűnben éltem,
Elveszett immár minden reménységem,
S nagy kegyelemmel lehajoltál értem,
Égi reményem!
3. Dicsérlek téged együtt a világgal,
Együtt az éggel, hegyek szép szavával,
Együtt a földdel, minden termő ággal,
S nagy sokasággal.
4. Mennyei Bárány, imádunk mi téged,
Végy erőt, áldást, igaz bölcsességet,
Égi hatalmat, örök tisztességet,
Szent dicsőséget!

1. É - ne - kel - je - tek új é - ne - ket

Az Úr Is - ten - nek ö - röm - mel,

Mert nagy csu - dá - kat cse - le - ke - dett

Kar - já - nak nagy e - re - jé - vel.

Mi ve - lünk az ő üd - vös - sé - gét

Két - ség nél - kül meg - ér - te - té,

Szent i - gaz - sa - gát, ke - gyes - sé - gét

Min - den nép - nek ki - je - len - té.

3. Vigadjatok és örvendjetek,
Mondjatok szép zsoltárokat!
A hárfákat is pengessétek,
Zendítsetek citerákat!
A trombitákat fújjátok meg,
E király előtt zengjetek!
Csendüljetek, zúduljatok meg,
Tengeren-földön mindenek!

4. Az Úr előtt a folyóvizek
Örvendezzenek mindnyájan,
A magas hegyek az Istennek
Tapsoljanak víg voltukban!
Mert íme, eljő törvényt tenni,
Megítél e földön mindent,
Mind e világot jól rendeli,
A tiszta igazság szerint!

1. Mond - ja - tok di - csé - re - tet,

Ke-resz-tyé-nek, az Úr Is-ten-nek,

Szent - sé - ges tisz - te - le - tet

Ad - ja - tok ő ne - vé - nek.

2. ÖrvendjeteK öneki
Igaz isteni buzgóságban,
Mert köztetek lakozik
Az Anyaszentegyházban.
5. Tégedet illet, Uram,
Mi tiszteletünk, hál'adásunk,
A mi gyülekezetünk,
Ünnepet szentelésünk.
6. Hála légyen tenéked,
Hogy megjelentéd te magadat,
Hogy megértettük, Uram,
A te akaratodat.
7. Dicséret és dicsőség
Légyen tenéked magasságban,
Dicséret és tisztesség
Az Anyaszentegyházban.

1. Ti, ke - resz - tyé - nek, di - csér - jé - tek Is - tent,

Kik Úr Jé - zus - nak e föl - dőn szol - gál - tok,

És min - den - ko - ron a szent he - lyen vagy - tok -

Di - csér - jé - tek Is - tent!

2. Imádkozzatok az Atya Istennek,
Jézus nevében hozzá siessetek,
És tiszta szívet hozzá emeljete –
Dicsérjétek Istent!

3. Áldjon meg minket az Atya Úr Isten,
Megigazítsa a Fiú Úr Isten,
És megszenteljen a Szentlélek Isten
Mindenkoron! Ámen.

1. Mind ad - jon há - lát Is - ten - nek,

Ki él e föl - dön lenn,

Mint menny-ben an - gyal - se - re - gek

Őt zen - gik szün - te - len!

2. Dicsérjük Istent boldogan,
Mert ő a legfőbb jó.
Nagy csodaműve számtalan,
Karja mindenható.

3. Épségben tartott bennünket
Még anyánk méhétől,
S ha ember már nem segített,
Ügyünk ő vette föl.
5. Ő adjon vidám új szívet
A régi helyébe,
És vessen gondot, félelmet
Tenger mélységébe!
7. Jóvolta járjon mivelünk,
Híven öleljen át,
És tartsa távol mitőlünk
Ma is a bajt, a kárt!
8. Ő legyen, míg tart ez a lét,
A mi üdvösségünk,
És ha itt utunk véget ért,
Égi örökségünk!

1. Hű - sé - ged vég - te - len, A - tyám, nagy Is - ten,
 El - hat a mély - be, s az e - gek fö - lé,
 Ir - gal - mad nem fogy a mú - ló i - dő - vel.
 Ki vol - tál, az ma - radsz mind - ő - rök - ké.
 Refr. Hű - sé - ged vég - te - len, hű - sé - ged vég - te - len,
 Min - den - nap új ál - dás á - rad re - ám,
 Hi - á - nyom pó - to - lod ha - tal - mas kéz - zel,
 Hű - sé - ged vég - te - len, U - ram, hoz - zám.

2. A tél, a nyár, az ősz, a fésző tavasz,
A nap, a hold s a nagy csillagsereg
Ezt zengi szüntelen együttes karban:
Te vagy az irgalom, a szeretet.

Refr. Hűséged végtelen, hűséged végtelen,
Mindennap új áldás árad reám,
Hiányom pótolod hatalmas kézzel,
Hűséged végtelen, Uram, hozzám.

3. Eltörlöd bűnömet, békéd vesz körül,
Velem vagy, s lényed úgy megvidámít!
Erőt adsz mára, a holnapra reményt.
Áldásod ontja rám bő árjait.

Refr. Hűséged végtelen, hűséged végtelen,
Mindennap új áldás árad reám,
Hiányom pótolod hatalmas kézzel,
Hűséged végtelen, Uram, hozzám.

1. Is - ten szí - vén megpi - hen - ve forrjon szívünk egy - be hát,
Hitünk kar - ja úgy ö - lel - je é - des Meg - vál - tón - kat át!

Ő fe - jünk, mi né - ki tag - ja, Ő a fény, mi szí - ne - i;

Mi cse - lé - dek, ő a gaz - da, Ő mi - énk, ö - vé - i mi.

2. Szeretetben összeforrva, egy közös test tagjai,
/ Tudjuk egymásért harcolva, ha kell, vérünk
ontani. / Úgy szerette földi nyáját s halt meg
értünk jó Urunk; / Fájna néki, látva minket, hogy
szeretni nem tudunk.

3. Nevelj minket egyességre, mint Atyáddal egy
te vagy, / Míg eggyé lesz benned végre min-
den szív az ég alatt; / Míg Szentlelked tiszta
fénye lesz csak fényünk és napunk, / S a világ
meglátja végre, hogy tanítványid vagyunk.

1. Csak ve-zess, U-ram, vé - gig, és fogd ke - zem,
Míg bol-do-gan a cél - hoz el - ér - ke - zem,

Mert nél - kü - led az én e - rőm oly ke - vés,

De hol te jársz e - lőt - tem, nincs ret - te - gés.

2. Szent irgalmaddal szívemet fődjed bé,
Tedd örömben és bánatban csöndessé,
Hogy hadd pihenjen lábadnál gyermeked,
Ki szemlehunyvva téged híven követ.

3. Ha gyarlóságom meg nem is érzené:
A vak homályból te mutatsz ég felé;
Csak vezess, Uram, végig, és fogd kezem,
Míg boldogan a célhoz elérkezem.

1. Ve-lem ván - do-rol u - ta-mon Jé - zus,

Gond és fé - le-lem el nem ér.

El-visz, el - se-gít en-gem a cél - hoz,

Ő a győ - zel-mes, hú ve - zér,

Ő a győ - zel-mes, hú ve - zér.

2. Velem vándorol utamon Jézus,
Ott az oltalom hű szíven.
Ha a szép napot fellegek rejtik,
Ő az éltető, tiszta fény,
Ő az éltető, tiszta fény.
3. Velem vándorol utamon Jézus.
Bár az út néha oly sötét,
Soha nincs okom félni a bajtól,
Amíg irgalmas karja véd,
Amíg irgalmas karja véd.
4. Velem vándorol utamon Jézus,
Ez a vigaszom baj, ha jó.
Bármilyen súlyosak rajtam a terhek,
Segít hordani, ott van ő,
Segít hordani, ott van ő.
5. Velem vándorol utamon Jézus,
Túl a sír sötét éjjelén.
Fenn a mennyek, angyali karban
Nevét végtelen áldom én,
Nevét végtelen áldom én.

1. Nagy Is - ten, né - ked zeng az é - nek,
Csak té - ged áld a szív, a lé - lek,

Ki vol - na más te - hoz - zád fog - ha - tó?
Csak té - ged áld - lak, ó, Min - den - ha - tó!

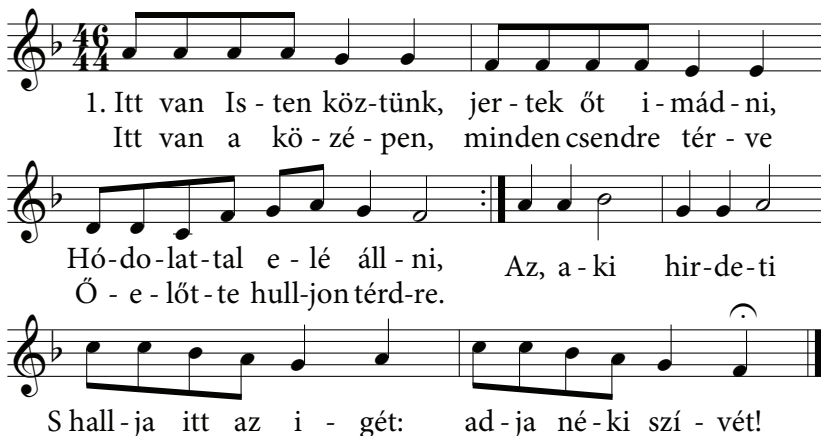

Jö - vel, se - gíts, én é - des Jé - zu - som,

Hogy kö - nyör - gé - sem menny - be fel - jus - son!

2. Ó, vonj, Atyám, Fiadhoz engem,
Hogy szent Fiad is hozzád elvigyen;
S míg jóvoltodat áldva zengem,
Keblem Szentlelked hajléka legyen;
Add békességed ízét érzeni,
És dicséreted vígan zengeni!
4. Jó tudnom azt, hogy közbenjáróm
Hű Jézusom, ki jobbod felől ül;
Ő általa, ha hitből várom,
Kérésem nálad bizton teljesül;
Jó nékem, hogy míg tart ez életem,
Szent neved vígan, áldva zenghetem!

1. Itt van Is - ten köz-tünk, jer - tek őt i - mád - ni,
Itt van a kö - zé - pen, minden csendre tér - ve

Hó-do-lat-tal e - lé áll - ni, Az, a - ki hir-de-ti
Ő - e - lőt-te hull-jon térd-re.

S hall - ja itt az i - gét: ad - ja né - ki szí - vét!

2. Itt van Isten köztünk, Ő kit éjjel-nappal /
Angyalsereg áld s magasztal. /
Szent, szent, szent az Isten! Néki énekelnek
A mennyei fényes lelkek. /
Halld Urunk, Szózatunk,
Ha mi, semmiségek Áldozunk Tenéked!

3. Csodálatos Felség, Hadd dicsérlek Téged:
Hadd szolgáljon lelkem Néked! /
Angyaloknak módján Színed előtt állván
Bárcsak mindig orcád látnám! /
Add nékem Mindenben
Te kedvedben járnok, Istenem, Királyom!

4. Általjárász Te mindent; rám ragyogni engedd /
Életadó, áldott Leled! /
Mint a kis virág is magától kibomlik,
Rá, ha csöndes fényed omlik: /
Hagyj, Uram, vidáman
Fényességed látnom, s országod munkálnom!
5. Egyszerűvé formálj belső-, lelkeképpen, /
Békességben, csöndességben. /
Tisztogasd meg szívem: tisztaságod lássam
Lélekben és igazságban. /
Szívemmel, lelkemmel
Szállhassak sasszárnyon: csak Te légy világom!
6. Jöjj, és lakozz bennem: hadd legyen már itt lenn /
Templomoddá szívem-lelkem! /
Mindig közel lévő, jelentsd magad nékem, /
Ne lakhasson más e szívben; /
Már itt lenn mindenben /
Csakis Téged lásson, leborulva áldjon!

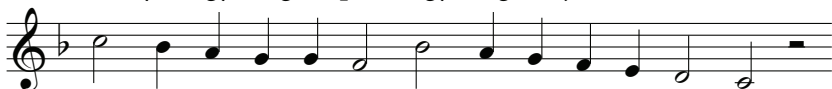
1. Az Úr-nak ir-gal-mát ö-rök-ké é-nek-lem,
És hű-sé-ges vol-tát min-den-kor hir-de-tem,

Mert mondom, hogy megáll mind-ö-rök-ké ir-gal-ma,

Me-lyet úgy meg-é-pít, hogy meg-áll-jon min-den-ha,

És hogy mind az é-gig e-rő-sí-ted, meg-tar-tod

Te szent i-gaz-sá-god és a te fo-ga-dá-sod.

2. Az eget hirdetik sok csudadolgodat,
A szent gyülekezet te igazságodat.
Mert vajon kicsoda volna ott fenn az égben,
Ki nagy hatalommal hozzád hasonló légyen?
Az erős angyalok seregében vagy-on-e,
Ki e dicső Úrhoz hasonlatos lehetne?
4. Boldog a nép, amely tenéked örvendez,
Minden dolgát, Uram, ez viszi jó véghez.
Fényes orcád előtt ezek járnak merészen,
És a te nevedben örvendeznek szüntelen,
Mert nagy dicsőségre őket felmagasztalod,
És jótéteményed rajtuk megszorítod.
5. Te vagy ékessége az ő erejüknek,
Minden hatalmukat te adtad nékiek.
A te kegyelmedből orcánkat fölemeljük,
Tetőd, Úr Isten, mi paizsunkat vettük.
Dicsőség tenéked, és áldassál, Úr Isten,
Melyre minden néptől mondassék: Ámen, ámen!

702/1

ZÁRÓÉNEK

1. Lásd, U-runk, egy nap új - ra el - tűnt,
Ránk bo - rul már az est - ho - mály;
Haj - na - li him - nuszt né - ked zeng - tünk,
Most hoz - zád es - ti é - nek száll.

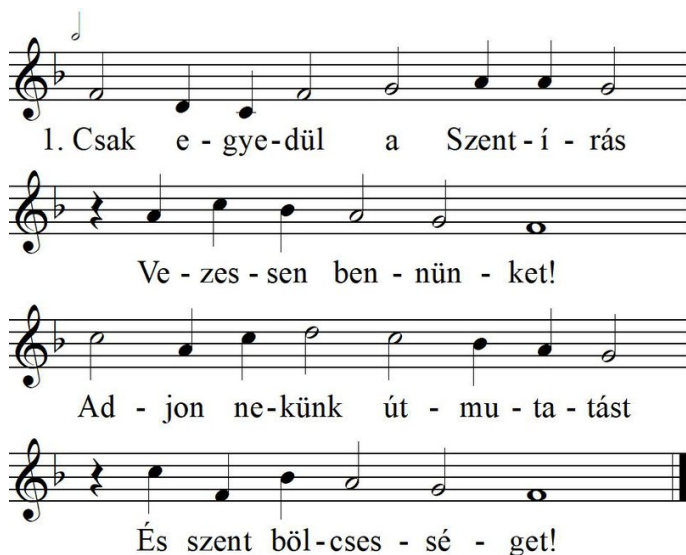
2. Hála, hogy ébren szent Egyházad:
Nappalokon és éjeken
Szüntelen áldhat és imádkozhat,
Nem hallgat el egy percre sem.
3. Mert mint a hajnal könnyű szárnya,
Nem pihen, partról partra kel,
Zeng új dicséret és új hála,
Néped imája nem hal el.
4. Már a nap távol testvért ébreszt,
Még alig hamvad fénye itt,
Friss ajak dicsér egyre téged,
És magasztalja tetteid.
5. Így legyen! Mert tiéd az ország,
A hatalom és dicsőség.
Jő a nap, melyen majd együtt áld
És együtt dicsér minden nép.

Késő esti zenés áhítat

(Kálvin téri református templom, 2025. május 30., 21.30)

- A gyülekezet üdvözlése, az est programjának ismertetése (Szávay László, szervező)
- Zsoltárolvasás (Böszörményi Gergely, a Református Zenei Fesztivál alapítója)
- Ima (Zila Gábor, a Református Közéleti és Kulturális Alapítvány ügyvezetője)
- Gyülekezeti ének (311.: „Csak egyedül a Szentírás”)
- Igei szolgálat (ifj. Márkus Mihály lelkipásztor, a Pápai Református Egyházmegye esperese)
- A StEfrem együttes fellépése
- Hirdetés, adománygyűjtés (Szávay László, szervező)
- Gyülekezeti ének (691.: „A fényes nap immár elnyugodott”)
- Miatyánk, áldás (ifj. Márkus Mihály, református lelkipásztor)
- Orgonán szolgál: Bódiss Tamás, a Budapest-Kálvin téri Református Egyházközség kántora

311.

1. Csak e - gye - dül a Szent - í - rás

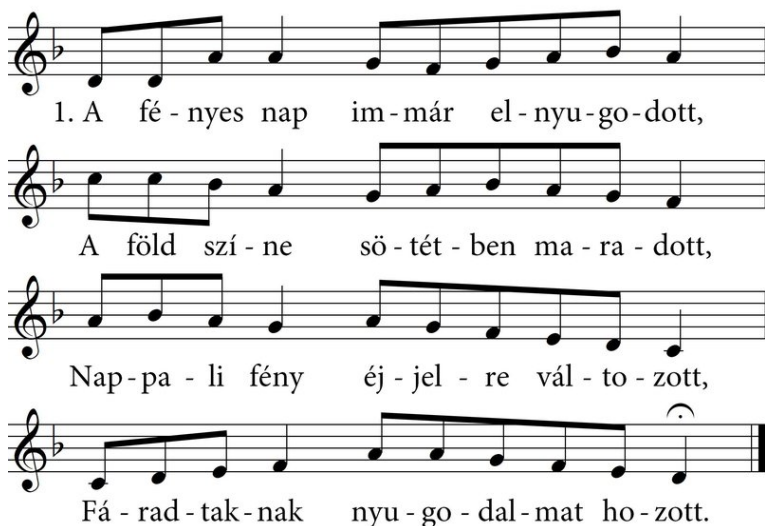
Ve - zes - sen ben - nün - ket!

Ad - jon ne - künk út - mu - ta - tást

És szent böl - ces - sé - get!

2. Csak a hit által, egyedül / Vezet egyetlen út!
Ki bízik rendületlenül, / Az biztos mennybe jut!
3. Csak egyedül a kegyelem, / Mit Urunk ingyen ad:
Átsegít bajban, vészeken, / Nyitott szíveddel várd!
4. Csak egyedül te, Krisztusunk, / Vagy éltető remény!
Reád tekintünk, jó Urunk, / Árassz ránk égi fényt!
5. Csak Istené a dicsőség, / Nem lehet soha más!
Rá tekint az emberiség, / És zeng halleluját!

691.

1. A fé - nyes nap im - már el - nyu - go - dott,
A föld szí - ne ső - tét - ben ma - ra - dott,
Nap - pa - li fény éj - jel - re vál - to - zott,
Fá - rad - tak - nak nyu - go - dal - mat ho - zott.

2. Minden élő megy nyugodalomra,
Az Istentől elrendelt álmra,
De én, Uram, úgy megyek ágyamba,
Mintha mennék gyászos koporsómba.

3. Vessünk számot hát, édes Istenem,
Hogy lelkemet ne kelljen féltennem,
Hogy lehessen bátrabban szólanom,
Midőn meg kell előtted állanom!

4. Színed előtt mindennap elesem,
De van nekem tenálad kezesem.
Ha megtartasz holnapi napodra,
Nem fordítom azt megbántásodra.

**XX.
REFORMÁTUS
ZENEI FESZTIVÁL**

BUDAPEST

**2025. MÁJUS 30.
– JÚNIUS 1.**

IMPRESSZUM

A XX. Református Zenei Fesztivál a Református
Közeleti és Kulturális Alapítvány rendezvénye

Alapító: Böszörményi Gergely
Főszervező: Szávay László
Művészeti vezető: Tóth Endre

Kapcsolat:
rzf.reformatus.hu
rzf@reformatus.hu

A szervezők a műsor – és
szereplőváltztatás jogát fenntartják!